

Hou vol!

Vindt u geloven ook zo moeilijk? Voelt u zich wel eens ontmoedigd? U probeert de Heere te zoeken en te dienen, maar het gaat zo stroef... Misschien maakt u zich wel eens zorgen of u het hemelse Jeruzalem ooit zult bereiken. Misschien heeft u wel een stemmetje in uw hoofd dat elke keer uw tekortkomingen naar voren laat komen. Hoe kan het dat het leven met God zo vaak zo moeilijk is?

De HGJB heeft vanwege moeiten op de geloofsweg ervoor gekozen om dit jaar stil te staan bij het belang van volharding. Als het geloof tegenzit of aangevochten wordt, hebben we juist bemoediging en aansporing nodig. Na het stilstaan bij het enthousiasme dat God door wedergeboorte in het hart werkt, gaan we dit seizoen stilstaan bij hoe we elkaar kunnen stimuleren om het vol te houden.

Voor het beeld van volharding gebruikt de Bijbel beelden als strijden, rennen en jagen. Hier stonden we bij stil in de oudejaarsdienst van vorig jaar. Paulus presenteerde zich in Filippenzen 3 als iemand die de volgende focus heeft: 'één ding doe ik: vergetend wat achter is, mij uitstrekkend naar wat voor is' (vers 14a). In de Hebreeënbrief wordt dit beeld van rennen verder uitgewerkt. Laten we hier met elkaar biddend studie van maken en het toepassen in ons leven, zodat bij de finish niemand zal ontbreken.

Achtergrondinformatie bij Hebrëen 12:1-17

Hebrëen 12 is geen eenvoudig hoofdstuk, maar wel een heel belangrijk hoofdstuk. Het gebruikt het beeld van de christen die een loopbaan rent, op weg naar een heerlijk vooruitzicht. Deze loopbaan is echter niet gemakkelijk. Er zijn obstakels, hindernissen en afleidingen om de renner heen, maar ook in zijn hoofd en hart. Laten we biddend dit gedeelte doornemen en vragen of God er licht op wil geven.

¹ Welnu dan, laten ook wij, nu wij door zo'n menigte van getuigen omringd worden, afleggen alle last en de zonde, die ons zo gemakkelijk verstrikt. En laten wij met volharding de wedloop lopen die voor ons ligt, ² terwijl wij het oog gericht houden op Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof. Hij heeft om de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld, het kruis verdragen en de schande veracht en zit nu aan de rechterhand van de troon van God. ³ Want let toch scherp op Hem Die zo'n tegenspraak van de zondaars tegen Zich heeft verdragen, opdat u niet verzwakt en bezwijkt in uw zielen. ⁴ U hebt nog niet tot bloedens toe weerstand geboden in uw strijd tegen de zonde. ⁵ En u bent de vermaning vergeten waarmee u als kinderen wordt aangesproken: Mijn zoon, acht de bestraffing van de Heere niet gering en bezwijk niet, als u door Hem terechtgewezen wordt. ⁶ Want de Heere bestraft wie Hij liefheeft, en Hij geselt iedere zoon die Hij aanneemt. ⁷ Als u bestraffing verdraagt, behandelt God u als kinderen. Want welk kind is er dat niet door zijn vader bestraft wordt? ⁸ Maar als u zonder bestraffing bent, waar allen deel aan hebben gekregen, bent u bastaarden en geen kinderen. ⁹ En verder hadden wij onze aardse vaders als opvoeders, en wij hadden ontzag voor hen. Zullen wij ons dan niet veel meer onderwerpen aan de Vader van de geesten, en leven? ¹⁰ Want zij hebben ons wel voor een korte tijd naar het hun goeddacht bestraft, maar Hij doet dat tot ons nut, opdat wij deel krijgen aan Zijn heiligheid. ¹¹ En elke bestraffing schijnt op het moment zelf wel geen reden tot blijdschap te zijn, maar tot droefheid. Maar later geeft zij hun die erdoor geoefend zijn een vreedzame vrucht van gerechtigheid. ¹² Hef daarom de slappe handen op en strek de knikkende knieën, ¹³ en maak rechte sporen voor uw voeten, opdat wat kreupel is, niet wordt ontwricht, maar veeleer genezen wordt. ¹⁴ Jaag de vrede na met allen, en de heiliging, zonder welke niemand de Heere zal zien. ¹⁵ Zie erop toe dat niemand achteropraakt in de genade van God, en dat er geen enkele wortel van bitterheid opschiet en onrust veroorzaakt zodat daardoor velen bezoedeld worden. ¹⁶ Laat niemand een ontuchtpleger zijn of een onheilige, zoals Ezau, die voor één enkele maaltijd zijn eerstgeboorterecht verkocht. ¹⁷ Want u weet dat hij ook daarna, toen hij de zegen wilde erven, verworpen werd, want hij vond geen plaats van berouw, hoewel hij de zegen vurig en met tranen zocht.

Om verder door te spreken

- Wat spreekt u/jou aan in het gelezen Bijbelgedeelte en welke vragen roept het op?

Volwassenen:

- De menigte van getuigen uit vers 1 wijst op het vorige hoofdstuk. Wat valt u op als u naar hun levens kijkt? Welke personen uit de Bijbel had u daar wel verwacht en welke niet?
- Welke lasten kunnen het rennen in de weg staan? (zie vers 1) Waar moet u hierbij aan denken?
- Waarom worden zonden vergeleken met 'verstrikking'? (zie vers 1)
- Waarom is het zo belangrijk volgens vers 1 tot 3 om op Jezus te zien?
- Wat zou vers 4 bedoelen met 'tot bloedens toe' tegen de zonde te strijden?

Jongeren:

- Het halen van de prijs mag een atleet alles kosten: strenge training, goede slaap, een aangepast voedingspatroon etc. Hoe zou je dit beeld op jouw leven als christen kunnen toepassen?
- Hoe kun je volgens dit hoofdstuk volharden? (vers 1-3) Wat vraagt dit van je dagelijkse planning en prioriteiten?
- Wat kan ervoor zorgen dat iemand achteropraakt in de race of de finish niet haalt? (Zie vers 15-17)
- Stel dat je 3 activiteiten zou mogen kiezen om aan deze volharding te werken. Welke zouden dat mogelijk kunnen zijn?

Verdere vragen:

- In het kerkelijk centrum hangt een poster van de brede weg en de smalle weg. Wat hebben deze wegen met dit hoofdstuk te maken?
- Spurgeon zegt over dit gedeelte: 'In vers 1 staat niet *loop* maar *laten wij lopen*. De apostel staat dus naast ons'. Hoe kunnen we als gemeente elkaar praktisch helpen in het lopen van deze wedloop?
- In vers 5 tot 11 gaat het over vermaning en bestraffing. Zou God moeiten in ons leven juist kunnen gebruiken om ons dingen te leren? Zo ja, wat zou Hij ons dan willen leren?

Huisbezoek. Wat en waarom?

Huisbezoeken zijn niet nieuw en bestaan al sinds 1550, oorspronkelijk bedoeld om de spreekwoordelijke ‘vinger aan de pols’ te houden en om te ‘onderzoeken’ hoe het geloof werd beleefd in de gezinnen. Ergens is dat niet veel anders dan nu, al is de manier waarop de bezoeken plaatsvinden wel veranderd. Nog steeds vinden we (met ‘we’ worden de ambtsdragers bedoeld) het belangrijk om te weten hoe u en hoe jij in het geloof staat en daarnaast mag het huisbezoek ook een vertrouwde plek zijn waar u/jij terecht kunt met vragen.

Omdat we merken dat het niet altijd eenvoudig is om over het (persoonlijk) geloof of de kerk te praten, hopen wij met het jaarthema een handvat te bieden om zo in een ontmoeting te spreken over de dingen die u en jou echt bezighouden, zowel binnen als buiten de kerk!

Natuurlijk mag u/je het bezoek ook gebruiken om onderwerpen te bespreken die geen betrekking hebben op het jaarthema. Voelt u zich vrij om dat ook te benoemen.

Een hartelijke groet van uw ouderlingen en bezoekbroeders en we zien uit naar mooie ontmoetingen,

Gert van Dieren

Leendert Meijers

Adriaan Noteboom

Rijk Simons

Reinier van der Water

Aart de Jong

Eef den Oudsten

Bert van Os

Ds. Jacob-Jan Matze